

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu taler ordføreren om de sikkerhedspolitiske gode ting, der vil være ved et medlemskab.

Kl. 14.40

Men hvis vi nu lige forholder os til forhandlingsprocessen, så nævnte statsministeren, at Tyrkiet skal implementere 80.000 siders lovgivning. Vi ved, hvordan menneskerettighedskrænkelserne er massive i Tyrkiet. Vi ved, hvordan den islamistiske fundamentalisme spiller en afgørende rolle i Tyrkiet, på trods af at det ellers er indskrevet i forfatningen, at man ikke må have med islamisme at gøre. Vi ved, at Tyrkiet er besættelsesmagt i EU på Nordcypern. Med andre ord ved vi, at der er nogle enormt store vanskeligheder for Tyrkiet for bare at skabe sig den mindste mulighed for at få medlemskab af EU.

Der vil jeg bare gerne høre: Hvilken reaktion forestiller ordføreren sig fra Tyrkiets side, når eller hvis EU engang bliver nødt til at sige: Det her fører ingen vegne, vi kommer aldrig i mål, fordi vanskelighederne, der skal overvindes, ganske enkelt er for massive?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Altså, det er jo svært at sige, hvad den proces, der nu er indledt, slutter med, men som det er fremgået, har vi jo indledt nogle forhandlinger med Tyrkiet med henblik på medlemskab. Det er selvfølgelig ikke her i starten af forhandlingerne givet, at forhandlingerne lykkes og Tyrkiet kan blive medlem.

Nogle af de ting, hr. Morten Messerschmidt peger på, er da problemer, som er, som det bliver sagt, ganske vanskelige, og derfor er det bestemt ikke det letteste land at optage i Europa. Det er jo også derfor, vi forventer, at der vil gå i hvert fald 10 år, før Tyrkiet kan blive medlem, og så kan det endda være et medlemskab, som ikke er fuldt og helt, så det er en lang proces. Tyrkiet har stadig væk mange problemer foran sig.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen så kunne jeg godt tænke mig at høre: Tror ordføreren, at det også er den opfattelse, som man render rundt med i Tyrkiet, at et medlemskab ikke er givet?

Hvis man ser, hvordan debatten er i Tyrkiet, har Tyrkiet jo i den grad fået nogle forventninger stillet i udsigt, både med hensyn til landbrugs- og strukturstøtteordningerne, den fri arbejdsmarkedsbevægelighed og en lang række andre områder, som det da er klart at tyrkerne har en forventning om at de vil få adgang til, når nu de hele tiden skal reformere deres samfund, ændre det i forhold til, hvordan de egentlig oprindeligt havde indrettet sig.

Jeg tror ikke, at de massive vanskeligheder med menneskerettighederne, med demokrati, med kønnenes ligestilling, med hele udenrigspolitikken kan ændres, for det handler om, at Tyrkiet fundamentalt set er et anderledes samfund end resten af Europa. Det er et samfund, der bygger på islam.

Det, jeg spørger om, er bare: Når nu de her forventninger på et eller andet tidspunkt bliver gjort til skamme – for det er jeg fuldstændig overbevist om vil ske – når den afvisning kommer, tror ordføreren så ikke, at man kunne få netop den reaktion, som ordføreren ønsker at undgå ved de her forhandlinger, og at man derfor faktisk fra start af skulle have sagt: Vi laver et privilegeret partnerskab i stedet for et egentligt medlemskab?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

For det første forstår jeg slet ikke, at hr. Morten Messerschmidt er så bekymret over, at Tyrkiet kan blive medlem, hvis hr. Morten Messerschmidt tror på det, han selv går og siger. For det står klart for os alle sammen, at Tyrkiet bl.a. skal opfylde Københavnskriterierne for at kunne blive medlem. Det vil sige, at det skal være et demokrati, man skal respektere menneskerettighederne, man skal respektere minoriteter, så hvis hr. Morten Messerschmidt troede på, hvad han selv sagde, så var der slet ikke nogen grund til bekymring, for, ja, så kommer de jo ikke med i EU.

Hr. Morten Messerschmidt er også inde på, om vi i sidste ende kan komme til at skubbe Tyrkiet fra os. Det er jo lige præcis det, vi lægger op til ikke at gøre, for noget at det, vi også har besluttet, i forbindelse med at vi startede optagelsesforhandlingerne, er, at man kan forestille sig en tilnærmelse, som ikke er identisk med et fuldt medlemskab. Så vi er allerede inde på en tankegang om, at et samarbejde med Tyrkiet, der er tættere end det, vi har i dag, selvfølgelig